

TÉMA IN

in.ihned.cz/tema

Důkaz první: Úvodní scéna filmové komedie *Ecce Homo Homolka*. Je neděle a rodina pražského taxikáře Homolky křižuje v teplácích les. Nejsou mezi stromy vidět, zato jsou slyšet:

„Pojďte to zkusit do vysokýho!“ lamentuje nad prázdným košíkem synáček Ludva.

„No, to je nápad, pojdte do vysokýho,“ přidává se jeho žena Heduš.

„Dyť to je stejný, prosím tě, vysokej nebo nevysokej. Každý pitomec se dá na houby a člověk pak lítá po lese jak blbec,“ zůstává mrzutý děda Homolka.

Důkaz druhý: Za jeden rok si Češi odnesou z lesů domů více než dvacet tisíc tun hub. Kdyby sbírali všichni – kojenci i ti, kteří třeba houby vůbec nejedí nebo neznají – vychází na jednoho člověka více než 2kg košík.

Průměrný Čech si vyjde do lesa zhruba třicetkrát do roka, třetina lidí pak zhruba jednou měsíčně. Podle odhadů České mykologické společnosti jde alespoň jednou za rok na houby zhruba pět až šest miliónů lidí.

S houbami a soupeřením s Němci to je stejné jako s pitím piva, Češi vítězí. Němci sice chodí do lesa stejně často jako Češi, ale tuzemští houbaři odnesou v koších více hub. To už se sběračskou výkonností přibližují Čechům více Švédové, ale i ti odnesou za rok z lesa o půl kilogramu hub méně než průměrný český houbař.

Hlavní sezóna je za dveřmi

Období největších houbařských úspěchů obvykle začíná až s blížícím se podzimem na přelomu srpna a září. Jenže začaly letní prázdniny, dovolené a pobyty na chatách a chalupách. A s nimi i výpravy do lesů. Září je sice královským houbařským měsícem, ale díky

rozmanitosti hub a tisícovkám druhů lze v lese sbírat jedlé houby celoročně. Každý měsíc je co sbírat.

Nyní, v druhé polovině července, lze narazit ještě na poslední jarní houby, třeba čirůvku májovku nebo na penízovku dubovou. Na loukách a pastvinách jsou žampiony, v lesích pak první hříby – borové, dubové i smrkové. První prázdninový měsíc obvykle přeje i klouzkům, na kraji remízů v trávě možná uvidíte červené hlavy křemenáčů, pod břízkami pak kozáky.

Že jste je tam zatím neviděli? Pořádnému růstu hub zatím brání počasí. Horko jim nesvědčí, ne nadarmo se houbám říká „děti vlhka“. Stále více ale mají v lesích navrch první letní houby. Ono s houbami to je vůbec tak, že jejich kalendář je jednodušší než ten lidský. Nerostou podle dvanáctiměsíčního rozpisu, ale podle čtyř ročních období.

FOTO: ČTK

Nebezpečné záměny

Některé druhy jedlých hub je možné při nepozornosti zaměnit za houby jedovaté. Nejčastěji lidé váhají a ztrácejí jistotu u těchto kombinací:

- **Muchomůrka panterová** (jedovatá) – **Muchomůrka růžovka** (jedlá). Růžovka má klobouk hladký, masově červenavý až hnědavý, hustě pokrytý bělavými zbytky závoje. Široké lupeny mají růžový nádech. Masitý kyjovitý třen má bělavý rýhovaný prsten. Dužnina poraněním a stářím červená. Prsten jedovaté muchomůrky panterové naopak rýhovaný není.
- **Hřib satan** (jedovatý) – **Hřib kovář** (jedlý). Žluté rourky na klobouku satanu mají karmínové otvory. Klobouk je stříbřitě až olivově šedý. Bledá dužnina na řezu slabě modrá, starší plodnice nepříjemně páchnou. Otvory rourek u hříbu kováře jsou oranžové, později krvavě červené, pomačkáním modrají až do černá. Dužnina sytě žlutavá, na řezu ihned zmodrá.
- **Žampion zápašný** (jedovatý) – **Žampion ovčí** (jedlý). Klobouk jedovatého žampionu pomačkáním žlutne, houba páchne po karbolu, roste na suchých stráních. Klobouk je hladký. Také klobouk jedlého žampionu pomačkáním žlutne, ale je hedvábitý.

Na suchých místech lze najít třeba ryzez pepný, typickou letní houbu. Stále častěji se objevuje populární muchomůrka růžovka.

Ale zároveň je třeba se mít na pozoru před jedovatými houbami. I těm totiž začíná sezóna, například muchomůrkám zeleným nebo panterovým. A sytě červeným kloboukem láká pozornost hřib satan, velmi jedovatá houba.

